

گل کرده فصل جوانی	بر ساحل مهربانی
در باغ هستی شکفته	یک لحظه ی آسمانی
وقت اطاعت رسیده	عطر عبادت وزیده
در کوچه باغ تبسم	گلهای شادی دمیده
در چشمه ی دل وضو کن	پس جانب کعبه رو کن
هم دل به آینه بسپار	هم با خدا گفت و گو کن
در خلوت خود خدا گو	آن مهربان را ثنا گو
حرفت دلت را غزل کن	بی پرده با آشنا گو
تا رنگ ایمان بگیری	خوی شهیدان بگیری
یک خانه از جنس ایمان	در باغ قرآن بگیری
تادر مسیر جوانی	قدر خودت را بدانی
جشن شکوفایی تو	گل کرده با مهربانی